

БЕОГРАД - На данашњи дан 1858. године рођен је српски војвода Петар Бојовић, ослободилац Београда 1918. Као питамац Артиљеријске школе учествовао је у Српско-турским ратовима од 1876. до 1878, а у Српско-бугарском рату 1885. истакао се храброшћу у борбама на Врабчи, Сливници, у Драгоманском теснацу, код Пирота и Цариброда (садашњи Димитровград). У Првом балканском рату 1912. и 1913. као начелник Штаба Прве армије изузетно је допринео победама над Турцима у Кумановској и Битољској бици. У Другом балканском рату 1913. пробио је бугарске положаје на Рајчанском риду, што је одлучило исход и Брегалничке битке и рата. У Првом светском рату командовао је Првом армијом 1914. у Церској бици и ослободио Шабац, а дужност није напустио ни после рањавања. После мучког напада Бугара 1915, с неупоредиво слабијим снагама спречио их је да продру на Косово, што је омогућило одступање српске војске. У јануару 1916. је, уместо оболелог војводе Радомира Путника, постао начелник Штаба Врховне команде и организовао је пребацивање војске на Крф и у Бизерту, а од септембра до новембра 1916. руководио је офанзивом у којој су заузети Кајмакчалан и Битољ. Због неслагања са савезничком командом о ширини фронта додељеног српској војсци, у априлу 1918. је смењен и постављен за команданта Прве армије, која је после пробоја Солунског фронта заузела Велес и Овче поље, код Куманова разоружала Бугаре, продужила гоњење бројчано јаче немачке Друге армије и разбила је јужно од Ниша без помоћи савезника, који су заостали 200 километара. На челу Прве армије 1. новембра 1918. ослободио је Београд. Умро је 1945. у Београду и сахрањен је без службених почести.

